

Hans Vandeweghe

Sportjournalist
@hansvwdw

column

Absurd, absurder, absurdst

Knotsgek. Puur en simpel: waanzin. Niet dat KV Mechelen degradeert. In de eerste plaats hebben ze dat aan zichzelf te danken. Wel dat ze technisch gezien moeten zakken omdat ze minder doelpunten hebben gescoord dan de

andere ploeg. Zelfs voor een sport die 'toeval' als uniek verkoopargument hoog in het vaandel draagt en daardoor ook de grootste van de wereld is geworden, is dit meer dan een beetje absurd.

Onterecht of niet, dat doet er niet toe, het is belachelijk dat een competitie dit toelaat.

Hadden KV Mechelen en Eupen helemaal bovenin gestaan, dan was er om kampioen te spelen een dubbele testwedstrijd aan te pas gekomen. Om vanuit het vagevuur op te stijgen, speelden Cercle Brugge en Beerschot de voorbije twee weken keurig een dubbele confrontatie. Een titel

missen in 1A of 1B is veel minder cruciaal dan degraderen naar 1B, en dat laten ze dan afhangen van het aantal goals dat tussen eind juli en half maart is gescoord. Dit reglement moet maar snel worden veranderd: bij gelijke punten moeten voortaan altijd testwedstrijden het verschil maken. Vrije weken genoeg om dit in te plannen en desnoods speel je twee keer mid-weeks.

Verdier dubbelspion?

Het kan nog absurder: de man die moest scoren voor KV Mechelen was een geleende spits, Nicolas Verdier. Geleend van KAS Eupen nog wel. Verdier miste aan het eind twee reuzenkansen, maar

gezien zijn reputatie van moeilijk scorende spits leek dat niet onlogisch. Verdier hield zodoende mee zijn moederclub, waarnaar hij aan het eind van het seizoen terugkeert, in eerste klasse A. Dat uitlenen van overbodige spelers in dezelfde competitie, dat men daar ook maar snel mee ophoudt want daar komt alleen maar ellende van.

Verdier dubbelspion, wie zal het zeggen? Hij sprak na de wedstrijd wel van een gebrek aan respect voor de Jupiler Pro League vanwege Moeskroen. Hij bedoelde daar niks anders mee dan dat Moeskroen zich had laten verliezen.

In de studio van Play Sports vonden Marc Degryse en Eddy

Moeskroen dat uit het niks drie goals in zeven minuten slikt, precies het aantal dat Eupen nodig heeft, is absurd tot de derde macht

Snelders de uithaal van Verdier ongehoord, want hij had de wedstrijd van Moeskroen niet gezien. En hij had maar zelf moeten scoren. Twee keer juist. Maar Moeskroen dat een wedstrijd in handen heeft en plots uit het niks drie goals in zeven minuten binnenkrijgt, precies het aantal doelpunten dat Eupen nodig heeft, is absurd tot de derde macht.

Voetbal is toeval, maar de kans dat daar niks is geregeld, is klein. Omdat drie een beetje nipt was – stel dat KV Mechelen er nog eentje inlegde – ging er ook nog een vierde binnen bij Moeskroen. Als het had gemoeten, waren er zeven binnengewaaaid, dat sfeertje heerste inmiddels aan

de Kehrweg. De vierde goal was helemaal een lachertje. Diedhiou die de bal beschermt als een miniem, heel goed wetende dat er op de loer liggen en warempel, hij speelt hem kwijt en het wordt 4-0. Dju toch, Diedhiou.

Eupen-Moeskroen had alles van een gearrangeerde wedstrijd en toch bestaat de mogelijkheid dat de bezoevende ploeg het zonder Qatarese incentive gewoon zelf heeft laten lopen, uit sympathie, uit verveling, uit geen goesting. Als er iets aan de hand was, zullen we het snel genoeg weten. In de koers lag de combine al op straat, maar ook in het voetbal praat er ooit één zijn mond voorbij.

De strijd om play-off 1 is

volstrekt normaal verlopen. In KV Oostende-Standard waren beide ploegen hun eigen zelf: het ene moment erg goed, het andere moment klungelend. Ook hier wilde Standard meer dan KVO, waar toch stilaan de klad zichtbaar en het los zand aanwijsbaar wordt.

G5 in play-off 1

Overigens is dit de eerste play-off 1 sinds de lente van 2012 dat de vijf grote clubs van de partij zijn. Dat was het geval in de eerste twee edities, maar de voorbije vijf seizoenen gaf altijd minimaal één G5-club niet thuis. Vorig jaar zelfs twee, met Standard en Genk die de boot misten.

Herinnert u zich nog hoe de

kranten na zeven speeldagen zich verheugden in een sensationele competitie en potentieel sensationele play-offs met Club Brugge, Charleroi, Sint-Truiden, Zulte Waregem, Moeskroen en Antwerp? De tweede kolom werd toen aan gevoerd door Anderlecht, gevolgd door Genk. Gent en Standard verkeerden toen nog in degradatiegevaar. Alleen Standard moest tot op het laatst vechten.

Conclusie: er is geen competitie in Europa met meer spanning en meer onvoorspelbaarheid, maar aan het eind – als het om de centen gaat – komen de meest kapitaalkrachtige clubs toch weer boven drijven. En worden nog rijker.